

Rongen, idet man da formentlig dertil kunde føte — hvad ogsaa er antydnet —, at det syntes, at skulde Noget kunne være skiftet til at skabe og formørke det gode Forhold imellem Rongen og Folket, som er saa betydningsfuldt for begge Parter og for Landet, saa maatte det være en saadan Politik som den, den høitærede Conseilspræsident følger. (Hør!). Og nu med Hensyn til Udlandet; skulde Noget kunne være særlig skiftet til at vise Udlandet, hvor uskikkede og umodne vi maatte være til at benytte en 32-aarig Frihed, idet vi beholde en saadan Regjering overfor saadanne Forhold her i Landet, saa maatte det navnlig være den høitærede Conseilspræsidents Politik. Skulde Noget være skiftet til at forhindre en Overenskomst og et Loyalt Samarbejde imellem Rigsdagens to Afdelinger, saa maatte det netop være den høitærede Conseilspræsidents Politik, og skulde Noget være skiftet til at vedligeholde den skarpe Parti- strid i og udenfor Rigsdagen, istedetfor at det jo var ønskeligt, at denne mere og mere kunde læges, saa maatte det være den høitærede Conseilspræsidents Politik. Endvidere synes det, at skulde Noget være skiftet til at hindre materiel og aandelig Udvikling, baade hvad angaar Lovgivningsfagerens Tilendebringelse og Fremme og Administrationens loyale Udførelse af Lovene i Overensstemmelse med Landets Villie, saa maatte det være den høitærede Conseilspræsidents Politik, og dog siger Ministeriet, at det er dets Pligt at blive. Vi have ingen Fortklaring fra Ministeriet selv, der nærmere pointerer dette, men vi have set for nylig, at en æret Statsborger, som man antager staaar Regjeringen nær, har sagt, at det gjælder Magten og kun Magten, ikke andet. Det er ikke sagt her i Thinget, men det er os Alle bekendt. Nu siger jeg ikke dette for at gjøre Regjeringen ansvarlig for, hvad en af dens villige Mænd kan finde paa at sige, men det kan maasse give ligesom Nøglen til Forstaelse af Situationen. Det gjælder Magten og ikke Andet, og i denne Kamp, føies der til, kan det ikke nytte at indskrænke sig til ædle og skønne Midler, man maatte ogsaa gribe til Andet. Jeg gjør, som sagt, ikke Regjeringen ansvarlig for disse Udtryk, men jeg tror, at det er Antydninger, som angive den Retning, hvortil vi gaa. Jeg vil ogsaa tilstaa, at jeg ikke kan faae Andet ud af Regjeringens Stilling, end at det gjælder Magten og ikke Andet. Jeg indrømmer imidlertid, at det kan godt være, at Regjeringen har den Opfattelse — skjøndt den er meget forkert — at det er til Landets Vel, at den og dens Venner beholde Magten, og jeg gjentager, at det er sandsynligvis saa, at Hensigten med, hvad her gaar for sig, er, at Magten skal blive hos den Sides Mænd i Samsundet, som for Dieblisset have den. Men hvem er det da, der staaar sammen

med den høie Regjering i dens Politik her i Landet? Ja, jeg vil antage, at den høie Regjering har sine nærmeste Standsfæller — de fleste af dem ialtsald — paa sin Side, de privilegerede Godsseiere, og vel ogsaa de fleste derhen hørende Forvaltere og Forpagtere. (En Stemme: Og Skrivere!) Ja, og Skrivere, og jeg vil ogsaa antage, at de fleste af de Arbeidere slutte sig til samme Side, som ellers vilde blive fyrige imorgen — jeg bruger et teknisk Udtryk, som vi Alle kjende — ledige imorgen. Jeg antager fremdeles, at der paa den Side staaar konstituerede Embedsmænd og deforerede Medborgere, som kunde ønske Forfremmelse og af den Grund sætte Pris paa at beholde Ministeriet. Og dertil knytte sig rimeligvis adskillige andre Folk her i Landet. Der er altid i et saadant lille Land, hvor saamange Hensyn gjøre sig gjældende, Folk, der bestemme deres politiske Stilling efter den Retning, som i Dieblisset har Magten. Disse nævnte Medborgere, antager jeg, slutte sig om Regjeringen. Men overfor Regjeringen have vi Landet, har man Befolkningen. Det er ikke saaledes at forstaa, at de Undtagelser, jeg har nævnt, der staa paa Regjeringens Side, ikke høre til Befolkningen, men i politisk Henseende er Folkets Flertal Befolkningen, forsaavidt som det er Flertallet, som kommer til at beslutte paa Befolkningens Begne, og her er det jo et saa overveiende Flertal i Landet, der er Tale om, at jeg tør antage, at dette Things Flertal repræsenterer ikke mindre end 150,000 Valgere, Borgere over 30 Aar, hvortil utvilsomt slutter sig en Ungdom over 18 Aar, men under denne Alder paa omtrent den samme Størrelse. I saa overveiende Grad er det Landet, der staaar mod Regjeringen. Nu vil jeg indrømme, at der foruden de to Partier, jeg her har nævnt, er en ikke ringe Del, som ingenlunde staaar sammen med Folkethingets Flertal, men som paa den anden Side heller ikke staaar sammen med Regjeringen; de kunne følge Regjeringen mere eller mindre gnavent, men staa sammen med Regjeringen gjøre de ikke. Jeg kan sige dette, fordi vi tage vor Erfaring udenfor Salen med herind, og vi have jo som Borgere i det samme Land udenfor Salen Meget med hinanden at gjøre, som ikke angaar Politik, og ad den Wei hender det jo daglig os, at vi faae Forsikringer af Folk, der ikke ere af vore Meningsfæller om, hvilken Kjesommelighed det er at skulle have dette Ministerium siddende ved Roret, og hvormange er det, som her i Salen staa op og erklære sig for varme Tilhængere af dette Ministeriums Politik, og som ville knytte deres politiske Skjæbne til dette Ministeriums? Ja, vi have 2, nemlig de ærede Medlemmer fra Kjeteminde (N. Andersen) og Thisted (Sagb), men hvem anden vil i Dieblisset gjøre det? (Sagb: maa jeg bede om Ordet!) Vi kunne foruden disse 2 maasse